

'War must go on'...

Op een mooie Zondagmorgen ga ik uit nieuwsgierigheid eens kijken naar de Vogelschrik om te zien wat kunstenaar Huub Bode er van gebakken heeft.

Terwijl ik mij in stilte probeer te verdiepen in de diepere bedoelingen van de kunstenaar nadert er in de verte een Awacs vliegtuig. Op zich niets bijzonders.

Wat mij opvalt zijn de zwarte uitlaatgassen die breed uitwaaiëren achter het vliegtuig. Ik vraag mij af waarom mij dit juist nu opvalt, terwijl ik eerder al minstens duizend keer zo'n toestel heb zien overvliegen. Is het misschien omdat ik sinds kort kleinkinderen heb en mij daarom zorgen maak over het milieu.

Al filosoferend met mijzelf kom ik op de volgende fantastische gedachte. Als deze grote vogelverschrikker nou eens in staat zou zijn om dit soort grote vogels als vliegtuigen te verjagen, dan zouden we in Bingelrade en omstreken in een klap van dat lawaai en de vervuiling af zijn. Wie schetst mijn verbazing als het ongelooflijke geschiedt. Terwijl het toestel nadert is het net alsof de piloot verblind raakt door de reflectie van de zon in de glazen jas van de Vogelschrik. Het is alsof de vogel zijn vlucht inhoudt en onder de indruk is van de Vogelschrik die met uitgespreide armen als het ware een stopteken geeft. "Stop, tot hier en niet verder".

Met een grote boog buigt het toestel af en verdwijnt in de verte. Even sta ik perplex en ben ik onder de indruk van dit schouwspel, maar een paar tellen later is mijn droom voorbij en sta ik weer met beide benen in de werkelijkheid.

Weer nadert er een vliegtuig en deze keer met weinig respect, want het toestel raast met oorverdovend lawaai en met vier roet spuitende uitlaten laag over de Vogelschrik. De Vogelschrik geeft geen krimp en laat waardig deze vernedering over zich heenkomen.

Ik steek mijn middelvinger omhoog in de richting van het toestel, wat maakt het uit dit ziet toch niemand, ik ben alleen. Wat zal het excuus van de piloot zijn die op zijn dagelijkse missie naar oorlogsgebied, ver beneden hem een grote vogelverschrikker ziet staan. Vogelschrik of geen Vogelschrik, "War must go on". "Stop, tot hier en niet verder", voor mij een boodschap van een creatieve voorstelling die bij mij gevoelens van bezorgdheid oproept.

Bezorgdheid over de natuur in onze omgeving en de mensen die er wonen.

Cor Geilen